Van: Karin Vocking <karin.vocking@gmail.com>
Verzonden: maandag 19 oktober 2020 23:19
Aan: geraadoss@gmail.com; ijmvandinther@kpnmail.nl; esterGL@bososs.nl; warristerhorst@gmail.com; molenkamp.d66@gmail.com; Renders.d66@gmail.com; maria@stadspas-oss.nl; Bert.vantilburg@ziggo.nl; walwal@home.nl; info@sidneybergh.com; marc@vdnheuvel.nl; marivankilsdonk@hotmail.com; gertivanvalkenburg@gmail.com; Henk2wijnstekers@gmail.com; apjmvandenberg@hotmail.com; hildedewitvdzanden@live.nl; hansboerboom@vdgoss.nl; jaccopeterhooiveld@vdgoss.nl; roelvandecamp@vdgoss.nl; markvanderdoelen@vdgoss.nl; sanderruijs@vdgoss.nl; jessicakeijzernab@vdgoss.nl; theovanmook@vdgoss.nl; alfonsprinssen@vdgoss.nl; willekeverhagen@vdgoss.nl; m.van.buel@hotmail.com; renevandoleweerd@kpnmail.nl; ansbroersen@hotmail.com; ajgeerts@kabelfoon.nl; mtjanssen@outlook.com; janvankreij@xs4all.nl; simonepeters@hotmail.com; jannekevanderleest1@gmail.com; Luuk.deboer27@gmail.com; contact@basvandervoort.nl; janzoll@ziggo.nl; Buijs-Glaudemans, Wobine <W.Buijs@oss.nl>; adrivanderloop@vdgoss.nl; Brok, Frank den <f.den.brok@oss.nl>; Geffen, Kees van <K.van.Geffen@oss.nl>; Schoot, Johan van der <J.van.der.Schoot@oss.nl>; Kessel, Thijs van <T.van.Kessel@oss.nl>; Orsouw, Joop van <j.van.orsouw@oss.nl>; Akker, Roger van den <R.van.den.Akker@oss.nl>; P.vErp@bd.nl; redactie.oss@bd.nl; stadsredactie@bd.nl; redactie@d-tv.nl; koenenhanneke@hotmail.com; Josien Faber <josien.faber@hotmail.com>; paul@oortman.nl; Kees Remi <cajrm17@gmail.com>; info@groen-inzicht.nl; nbroekema2015@gmail.com; Peter de Lange <plange@vdladvocaten.nl>; info@windcollectief.net; Anneliek Keurentjes <info@andara-kmv.nl>; Alette Samuels <alette.samuels@gmail.com>; Paul en Sylvia Vos <s.vos-coppens@hetnet.nl>; van Gerven, Henk <hvgerven@sp.nl>; s.beckerman@tweedekamer.nl; pieter.omtzigt@tweedekamer.nl; Duurzaam Oss <duurzaam@oss.nl>; H.E. Broring <h.e.broring@rug.nl>; David Smeulders <D.M.J.Smeulders@tue.nl>; Jan Nieboer <info@nieboeradvies.nl>; Lies Zondag <lies.zondag@veendam.nl>; bvanzandvoort@zandvoort-legal.nl; Sjef van Creij <s.vancreij@online.nl>
Onderwerp: Opiniestuk van Karin Vocking n.a.v. adviescommissie ruimte dd 15-10-2020

Geachte raadsleden, wethouders, burgemeester van de gemeente Oss en andere betrokkenen bij, en belangstellenden voor de hoorcommissies windenergie en adviescommissie ruimte,

U allen kreeg 16 oktober al een mail van Paul Vos, de bezorgdste burger van Maren Kessel.
Nu ontvangt u een mail met in de bijlage een opiniestuk van de bezorgdste burger van Deursen-Dennenburg.

Na mijn inspraak in de adviescommissie ruimte, voelde ik mij geroepen om als reactie op deze vergadering een opiniestuk te schrijven.
Ik hoop dat dit stof tot nadenken levert en positieve ontwikkelingen teweeg brengt.

Aan u allemaal het verzoek om het te lezen…
Aan de raadsgriffie het verzoek om dit opiniestuk toe te voegen aan de agenda van de eerstkomende raadsvergadering.
Aan de journalisten het verzoek om dit opiniestuk in uw krant / medium te publiceren zodat het door zo veel mogelijk mensen gelezen kan worden, opdat in ieder geval alle bewoners van de gemeente Oss (en liefst ook in de RES-regio's die ons omgeven) de kans krijgen om dit te lezen en te participeren in de ontwikkeling van dit gebiedsproces.

Ik heb voor het versturen van mijn mail, de verzendlijst van Paul Vos gebruikt.
Als u nog andere belangstellenden kent, mag u de bijlage bij deze mail naar hen doorsturen.

Met vriendelijke groet,
Karin Vocking

Opiniestuk Windpark in de polder

Een impressie van de hoorcommissies windenergie en de adviescommissie ruimte in de gemeenteraad Oss dd 15-10-2020, door inspreekster (bioloog en neurowetenschappelijk deskundige) Karin Vocking

Speelt de wethouder een kwalijke sleutelrol waardoor hij woede en onrust aanwakkert en burgers en boeren tegen elkaar op zet?

Starre en ontoegankelijke houding van wethouder spreekt boekdelen, welke belangen worden door hem behartigd?

Het lijkt erop dat de gemeente Oss al jaren meewerkt met initiatiefnemers en boeren in een verkenning van ons poldergebied om windenergie op te wekken. In ieder geval al veel langer dan de omwonende burgers 2 jaar geleden werd verteld in de bestuurlijk vereiste voorlichtingsbijeenkomsten hierover. Dat in deze planvorming een degelijke dialoog met omwonende burgers ontbrak is een feit. Al beweert wethouder van der Schoot nog steeds glashard van niet.
Daarnaast heeft Karin Vocking sinds de adviescommissie donderdag 15 oktober ernstig de indruk dat de wethouder, met zijn oren dicht voor tegenargumenten, deze samenwerking met boeren nu heel snel wil doorzetten en wil laten uitmonden in grootschalige exploitatie van windparken. Hetgeen natuurlijk ook past bij de uitgangspunten van zijn partij het CDA. Dat met deze plannen enkele boeren rijker worden en vele boeren en burgers geschaad worden, daar gaat hij in zijn blinde ambitie aan voorbij.

Hij speelt vals en gevaarlijk spel en is in deze match ook nog de partijdige scheidsrechter. Maar niemand fluit hem terug. Hij doet zijn oren en ogen dicht en loopt gewoon door alle linies heen. Zo zou het in een democratie toch niet mogen gaan... Raadsleden kunnen - en zouden moeten - ingrijpen. Gelukkig lijkt een aantal raadsleden van b.v. VDG, SP, LOF en D66 gealarmeerd en wakker geschud door geluiden van insprekers die zij gelukkig wèl, met open vizier wilden horen. In opstand komen in deze aanwakkerende turbulentie vergt moed en lef. De materie is zeer complex en de raad zit in de tang die het klimaatakkoord via de landelijke politiek, middels de RES heeft geplaatst. Van der Schoot noemt dit een democratisch proces. Maar is dat het wel? Participatie ontbrak, een onmogelijke opgave wordt vanuit Europa en landelijke politiek in regio's neergelegd, waarmee de gemeentelijke politiek wordt opgezadeld… De opgave aan de gemeente is des te meer buiten proportie omdat de gemeente ook al vele andere maatschappelijke problemen op haar bordje kreeg in het afgelopen decennium en capaciteit en middelen te kort schieten. Zo ontstond ook hierover in de raad een hoofdpijndossier en een patstelling. Van der Schoot heeft hierbij een sleutelpositie als portefeuillehouder. Hij wil nu in plaats van grondig verkennen opeens blind versnellen om zo op slinkse wijze uit deze patstelling te ontsnappen. Hij stelt zich bewust afhankelijk op van commerciële partijen en lijkt uit de hand te eten van projectontwikkelaars en hogere overheden. Met deze opstelling brengt hij heel veel schade toe aan de gemeenschap en gaat hij werkelijk duurzaam ingrijpen in de planvorming uit de weg. Elke lange termijnvisie en integrale aanpak, die samenhangt met het oplossen van andere huidige maatschappelijke klimaatproblemen, ontbreekt immers volkomen.

Ernstige zorgen om milieu- en gezondheidschade
Karin Vocking, maakt zich vanuit haar biomedische achtergrond al ruim 2 jaar ernstig bezorgd over met name de schade voor de gezondheid en de leefomgeving die ongetwijfeld veroorzaakt gaat worden door realisatie van dit soort windparken in de polder dichtbij

woonkernen. Zij heeft zich als bezorgde inwoner van 1 van die bedreigde woonkernen (Deursen-Dennenburg) grondig verdiept in de neveneffecten van deze technische installaties en de impact op mens en dier. Zij mocht 5 minuten inspreken bij de adviescommissie ruimte. Hier geeft zij haar ervaringen in een impressie weer.

“Al eerder, 16 september, had ik 20 minuten mogen inspreken in de 1e hoorcommissie windenergie betreffende de zogenaamde ‘duurzame polder’. Tot dan toe had ik nooit de kans gekregen om mijn gegronde zorgen over deze plannen, vooral over de schade voor milieu en gezondheid, vanuit mijn biomedische achtergrond te uiten en toe te lichten. Dus deze kans greep ik met beide handen aan.

Presentatie met verklaring waarom windmolens schadelijk zijn
Ik bereidde een degelijke presentatie voor. Zie maar eens in 20 minuten vanuit je neurowetenschappelijke achtergrond uit te leggen waarom Laag Frequent geluid, in onnatuurlijk hoge dosis uitgezonden door windturbines, zo schadelijk is voor mens en dier. Aan een publiek dat zich nog nooit verdiept heeft in deze specifieke, complexe materie. Toch dacht ik te merken aan de reactie van enkele raadsleden, dat ik iets had los gemaakt. Of verantwoordelijk wethouder van der Schoot het gehoord had, daarover had ik meteen mijn twijfels. In deze hoorcommissie zat hij – tijdens mijn presentatie buiten het gezichtsveld van mijn linkerooghoek - de hele avond al niet bepaald met een geïnteresseerde luisterhouding. Sowieso kon hij vanuit deze positie niet op het presentatie scherm kijken. Maar afijn, de oprecht belangstellende houding van vele raadsleden maakte veel goed en gaf mij toch het idee dat mijn boodschap enigszins was overgekomen. Er waren zelfs een aantal raadsleden die wensten dat ik ook in de 2e hoorcommissie als deskundige aanwezig zou zijn… Dat kon helaas in de procedure niet doorgaan… Maar achteraf heb ik mijn commentaar op de deskundige inbreng van die 2e hoorcommissie: mijn aanvulling in de vorm van een brief, als raadsstuk ingediend. Daarbij had ik nog steeds de hoop dat mijn verhelderende deskundige aanvulling goed gelezen zou worden, ook door wethouder van der Schoot... Die hoop is nu vervlogen, mijn inspanningen lijken nauwelijks effect te hebben gehad… aangezien er in deze raadscommissie bij Van der Schoot **niets**, en bij slechts een paar raadsleden ‘iets’ van leek te zijn blijven hangen. Mijn biomedisch gefundeerd verhaal heeft enkelen wakker geschud, maar blijkbaar niet geleid tot een breed gedragen inzicht om deze problematiek op een andere manier te benaderen en aan te pakken.
Voor als u zich wel meer in deze materie wilt verdiepen, mijn presentatie is terug te zien: https://channel.royalcast.com/oss/#!/gemeenteoss/20200916_2

Eindelijk gehoor?
Ik wil nog wel even noemen dat ik een zeer goede indruk heb van de organisatie van deze hoorcommissies. Het is ten eerste heel goed dat belanghebbenden nu wel de ruimte kregen om in te spreken en ten tweede ook heel fijn hoe ik door de mannen van de raadsgriffie ben begeleid hierin. Ik heb überhaupt een heel goede indruk van de dienstverlening en de ontvangst in het gemeentehuis Oss. Mijn oprechte complimenten daarvoor!

Wel ook een kanttekening bij de vergadervorm van deze adviescommissie ruimte: ik mocht - net als de politieke raadsfracties later - slechts 5 minuten spreken. Daarna mochten er direct vragen aan mij gesteld worden. Maar vervolgens moesten de insprekers (ook vanwege corona) direct de zaal verlaten. Wij kregen van de organisatie de tijd om naar huis te gaan en

op afstand ons agendapunt thuis te volgen. Insprekers krijgen dus in deze vergadervorm niet de kans om zich in de discussie te mengen. Weerloos en machteloos zaten wij thuis te volgen hoe en wat er met onze inbreng later besproken en gedaan werd. Zeer frustrerend, aangezien er aan onze inbreng wederom nauwelijks een woord werd vuil gemaakt.

Hoe verliep deze inspraak bij de adviescommissie vanuit mijn perspectief?

In mijn 5 minuten heb ik ten eerste kort herhaald hoe ik vanuit mijn neurowetenschappelijke inzichten kan verklaren waarom LFg van windturbines op enkele kilometers van woonhuizen zo schadelijk kan zijn voor de gezondheid van mens en dier. Heel kort: Het ondermijnt de slaap, het ondermijnt het herstel van het autonoom zenuwstelsel gedurende de nacht en het schaadt daarmee het organisch functioneren en daarmee ook het immuunsysteem.

Ik sloeg ook nu dus weer ALARM voor deze bedreiging van ons welzijn, onze leefomgeving en onze gezondheid. Om mijn boodschap met een vergelijking kracht bij te zetten noemde ik de toepassing van windparken nogmaals 'het nieuwe asbest'. Immers in de tijd dat dit schijnbaar geweldige materiaal breed werd toegepast, was er ook geen idee en geen bewijs voor dat dit zo schadelijk voor de gezondheid zou zijn. We weten nu anders…
Ik had de huidige gang van zaken eventueel ook met beelden uit de film 'Titanic' kunnen associëren om mijn publiek te illustreren hoe men almaar niet wil zien dat een ramp dreigt, omdat de uitvoerders van deze plannen alleen maar oog hebben voor hun grootse initiatieven en de winst die ze daarmee gaan maken. Van alle goed bedoelde adviezen die hun route in de weg zitten, willen ze niets horen. We noemen dat ook wel tunnelvisie of grootheidswaanzin. Maar voor dit soort beeldspraak waren de 5 minuten te kort…
In het besef dat het wederom herhalen van mijn alarm irritatie op zou wekken, verwees ik vervolgens naar een artikel in het BD, waarin stond dat onze wethouder bijna 5000 handtekeningen kreeg aangeboden van bezorgde burgers uit de woonkernen rond de Lithse polder. Hij wekte met zijn bekende afwerende houding en uitspraken grote irritatie op:

> **„We móeten iets doen voor ons klimaat. Is het niet voor onszelf dan toch tenminste voor onze kinderen en hun kinderen.**
> **Het zijn heel lastige keuzes, maar ze moeten wel gemaakt worden."**

Ook weer bij mij. Immers ik had met veel inspanning alarm geslagen over dat juist de toekomst van onze kinderen en kleinkinderen ernstig in gevaar komt vanwege de schade die deze 'schijnduurzame' vorm van energieopwekking zal toebrengen aan hun gezondheid en hun leefmilieu…

Twee kampen en een partijdige scheidsrechter
In deze slepende kwestie zijn 2 groepen ontstaan die over en weer schreeuwen en in herhaling vallen. De frustratie en woede groeit aan beide kanten, de samenleving splijt.
Ik kwam in mijn betoog met een voorstel om deze impasse te doorbreken: Voorafgaand aan besluitvorming nu als de bliksem alsnog participatie van burgers die vanuit diverse achtergrondkennis meedenken over een alternatief gebiedsplan. Dit proces is passend in de omgevingsvisie, die in 2024 vereist wordt in de nieuwe omgevingswet. Op deze manier sla je 2 vliegen in 1 klap: burgerparticipatie en integrale gebiedsplanvorming en pak je samen met boeren, burgers en buitenlui, meerdere klimaatproblemen multidisciplinair aan.
Daarnaast moet het in een democratie natuurlijk ook mogelijk zijn om naar de landelijke politiek terug te koppelen dat de opgave die middels de RES bij de regio's is neergelegd,

volgens de gemeente Oss voorlopig niet haalbaar is, omdat de gemeentepolitiek ermee geconfronteerd wordt dat de gezondheid en de belangen van hun burgers in gevaar zijn. Hiermee gebruik makend van actuele inzichten en het voorzorgsprincipe.
Mijn presentatie werd aangehoord en er werden 2 vragen gesteld.
De hele vergadering inclusief mijn inspraak van 5 minuten zijn terug te zien op:
https://channel.royalcast.com/oss/#!/gemeenteoss/20201015_3

In de tweede helft werden de verhoudingen en tactieken duidelijk
Na 3 insprekers werd de vergadering vervolgd. De spits van de 1e termijn werd afgebeten door Jeroen Haring van LOF. Hij leek zeker zijn inzicht verruimd te hebben met de inbreng uit de eerdere hoorcommissies en ook met mijn inbreng over dreigende gezondheidsschade door LFg. Ik zat thuis op het puntje van mijn stoel: eindelijk gehoor en goede conclusies en ruimte voor een alternatieve verkenning!
Ook het betoog van Marvin Kling van D66 klonk hoopgevend: Hij wees op het belang van inpassing in een omgevingsvisie en een integrale aanpak. En zelf de regie houden.
En later toonden de SP en VDG ook hun verworven inzichten en kwamen met gefundeerde argumenten en ideeën om dit dossier op een werkelijk duurzame manier een positieve wending te geven.
GroenLinks vond het een goed idee in verband met het ontbreken van sluitende normen bij de landelijke politiek aan te kloppen. Hoe kan de gemeente verantwoord iets toepassen wat er niet is? Ook dat was een goede suggestie. Maar zelfs bij deze partij, die toch begaan zou moeten zijn bij groen en bescherming van ons leefmilieu geen tekenen van zorgen om de gezondheid van mens en dier. Ja, het rapport van Sovon werd nog even genoemd, maar een duidelijke stellingname ten behoeve van werkelijke duurzaamheid ontbrak. Teleurstellend.

Over deze ontbrekende normen voor LFg nog even het volgende. Helaas leek het er nog steeds op dat de meeste partijen een afstand van 1000 meter tussen windturbine en woonhuis acceptabel vinden. Terwijl er geen normen zijn voor LFg en het inmiddels bij hen bekend mag zijn dat deze schadelijke trillingen veel verder reiken dan 1 kilometer.
Hebben de raadsleden de aangereikte informatie wel gehoord, vraag je je dan af…

Bij andere raadsleden bespeurde ik helaas ook weinig grondig onderbouwde bezinning. Met als dieptepunt het betoog en het argument van Hilde de Wit van de VVD: het leek haar beter de smart te verdelen over meerdere plekken in de regio. Ten eerste geeft ze hiermee toe dat er veel smart en dus schade voortkomt uit windparken. Maar in plaats van dat ze zich wil gaan inzetten om deze smart voor haar burgers te voorkomen, stelt ze voor in plaats van inwoners van 1 polder, meerdere polders bloot te stellen aan deze schade. Hoe kun je het verzinnen? Verbazend genoeg sloot ook Iris van Dinther van de PvdA zich later bij deze overweging aan. Hij had gefietst in polder Stijbeemden en had bedacht dat daar ook best 3 turbines zouden kunnen komen. Ongelofelijk dat hij met alle informatie die hem in dit dossier is aangereikt tot zo'n onbezonnen idee kan komen. Door turbines te verdelen over meerdere gebieden, maak je in al die gebieden het landschap en de natuur(beleving) kapot en bovendien schaadt je de gezondheid en het welzijn van nog meer mensen en dieren. En dan heb ik het nog niet eens over al die andere technische bezwaren van versnippering, die al heel erg vaak in dit dossier zijn genoemd. Het doet me denken aan een sketch van Urbanus: "Deze partij is goed bezig met onze natuur. Ze leggen een snelweg aan midden door het bos. Zo heb je ineens 2 bossen in plaats van 1!"

Later las ik in de krant dat Hilde de Wit een bewoner van Lith is. Dat deed mij begrijpen waarom zij met dit waanzinnige argument was gekomen. Is het misschien haar manier om iets goed te maken bij haar boze buren en te zorgen dat er minder molens in hun en haar achtertuin komen, om zo haar persoonlijke schade te verminderen…? Dus ook hier weer eigen belang? Dat is nogal in strijd met waar zij zich in de raad mee profileert en wat ze haar kiezers belooft: ze wil kritisch zijn, luisteren, burgerparticipatie stimuleren en uitleg geven. Ik nodig haar van harte uit om deze stellingname over windparken aan mij uit te leggen!

De afsluitende reactie van wethouder van der Schoot was de klap op de vuurpijl. Kijkt u maar eens in de opname terug, alleen zijn lichaamstaal spreekt al boekdelen. Zijn houding is niet alleen negerend naar de insprekers, maar ook negatief en denigrerend naar zijn raadsleden. De irritatie straalt er voortdurend vanaf. Dat doet de sfeer in de raadzaal geen goed.
Dat meerdere raadsleden ook veel last hebben van de opstelling van deze wethouder was overduidelijk. De door de wethouder aangeleverde stukken, zowel de eerder besproken besparingsnota als het voorstel duurzame polder, werden door meerdere fracties als incompleet en niet toereikend gekwalificeerd. De wethouder lijkt in zijn functioneren met hagel en losse flodders te schieten? Zijn houding lijkt niet alleen ontoegankelijk voor opbouwende kritiek, maar ook te nonchalant en onzorgvuldig. In de krant werd zijn houding stoïcijns genoemd, maar arrogant lijkt mij eerder van toepassing. Hij had het laatste woord.

3e helft: Het publiek is zwaar teleurgesteld…
Ik was zwaar teleurgesteld over deze vertoning en besloot ten einde raad dit opiniestuk te schrijven. De teneur die bij mij blijft hangen: de kwalijke rol en houding van de wethouder en een ernstig vermoeden van belangenverstrengeling, in ieder geval weet ik zeker dat de gemeente afhankelijk is van commerciële partijen en niet in staat om onpartijdig de belangen van haar burgers te behartigen.
Letterlijk hebben in deze vergadering meerdere fracties zich wanhopig beklaagd: “we moeten de initiatiefnemers nu snel tegemoet komen en een besluit nemen, want anders wil niemand deze plannen voor ons uitvoeren en hoe kunnen we dan aan die RES-opgave voldoen, waar we ons onder druk immers al aan hebben gecommitteerd…?”
Dat laatste besluit is achter de schermen genomen tijdens de 1e golf van de corona-crisis in de ‘lockdown’, en dus aan het grootste deel van ons geëerd publiek voorbij gegaan.

Ik maakte me al ongelofelijk veel zorgen om de bedreiging door deze megalomane windpark-plannen op zich, maar maak me door dit inkijkje in de politieke arena, nu, daarbovenop nog meer zorgen over de besluitvorming in deze kwestie.
Onze bestuurders lijken ons aan de goden en de commercie te hebben overgeleverd en hebben de situatie totaal niet meer in de hand. Er is te weinig inzicht, geen eigen plan en geen lange termijn visie. Overmacht en onmacht regeert. En woede, wanhoop, tweespalt en onrust stapelen zich op. Zeer schadelijk voor onze samenleving.
De windpark oplossing voor de energie-transitie die nu geforceerd gekozen dreigt te worden, is juist niet volgens de trends die er op dit moment in de maatschappij zijn.

Een positieve wending blijft mogelijk!
Ik wijs u nu op die trends en mogelijkheden, waarmee ik dit trieste verhaal optimistisch poog af te sluiten. Wat kunnen we wel doen om hier een positieve wending aan te geven?

Wat kan de politiek doen?
Zoals ik in 'mijn 5 minuten' al voorstelde aan de raad: samen de tijd en de ruimte nemen om ons te bezinnen over alternatieven om de polders in Oss duurzamer te maken. Zo kunnen we komen met een breed gedragen alternatief plan B, dat wel een mooie en gezonde toekomst kan waarborgen voor onze kinderen en kleinkinderen. Ik heb daar in mijn inspraak al een concreet voorstel voor gedaan, wat door u opgepikt en uitgewerkt kan worden.

Op deze manier kan de raad ondersteund worden met een actieve en betrokken werkgroep. Faciliteer deze denktank en breng hierin mensen samen met diverse achtergronden en expertise. Deze mensen moeten makkelijk te recruteren zijn onder de duizenden onder-tekenaars van de petities in de polders. Vanuit deze werkelijke participatie kan een gedegen en breed gedragen plan ontstaan, waarmee we niet alleen het energie-transitie probleem een goede kant op sturen, maar ook ingrijpen op andere klimaatproblemen die spelen:

- in de landbouw: Mansholt-effect: grootschaligheid en intensieve veeteelt en monocultuur akkerbouw werd vanuit de overheid gestimuleerd en leidt o.a. tot het ontstaan van plagen en chemische plaagbestrijding met als gevolg het bederven van lucht, bodem en water door o.a. bestrijdingsmiddelen en kunstmest en overmatige stikstof uitstoot);
- bij waterbeheer (droogte: behoefte aan waterbuffering in plaats van waterafvoer);
- betreffende natuurwaarden versus landbouw (werkt elkaar tegen en gaat niet goed samen, natuur wordt eenzijdig beschermd en landbouw strijdt tegen de natuur);
- in de voedselvoorziening (door ontwikkelingen in landbouw en voedselindustrie ziet ons voedsel er prachtig uit, maar bevat het niet meer de diversiteit aan mineralen / vitaminen die nodig zijn; daarnaast wordt door de voedingsindustrie te veel ongezond voedsel te goedkoop aangeboden: junkfood, snoep, frisdrank, etc.)

De balans is zoek op al deze gebieden. Deze problemen moeten niet om de beurt en zonder samenhang, maar juist geïntegreerd en multidisciplinair worden aangepakt. Ook zouden hier diverse organisaties in samen moeten werken, die nu allemaal in hun eigen hokje 1 probleem zitten op te lossen. Ik bedoel hiermee organisaties op het gebied van natuur- en milieubescherming, maar ook waterschappen en banken, universiteiten en hogescholen, zouden hier beter en vooral **samen** aan kunnen bijdragen…

Op kleinschalig niveau, vanuit burgerinitiatieven gebeurt er nu al heel veel. Deze initiatieven worden bijna dagelijks in beeld gebracht in TV programma's als 'BinnensteBuiten'. Ook in een programma wat op dit moment elke zondag te zien is: 'Onze Boerderij' laat Yvon Jaspers op een prachtige en heldere manier zien hoe kleine boeren worstelen met al deze problemen en niet goed door de overheid geholpen worden, maar alles zelf moeten doen. Sommige boeren zien in dat dit moet en hebben het lef om dat te doen. Zij investeren zelf en zwemmen tegen de stroom in. Ze worden hierin eerder tegengewerkt dan geholpen.
De subsidies gaan immers nog steeds naar boeren die kiezen voor een schijnduurzame strategie die hen snel veel geld op kan leveren: bijvoorbeeld hun gronden beschikbaar stellen ten behoeve van zonnepanelen en windparken.
Dat deze subsidiestroom een foute prikkel is (net als destijds de prikkels die werden geïnitieerd door Mansholt), en dat dit opwekken van zogenaamde groene stroom helemaal niet duurzaam is, is inmiddels in vele publicaties beschreven. Daar moet de politiek al lang van doordrongen zijn. Hier bijvoorbeeld een aantal links naar artikelen hierover:

- In het tijdschrift Maarten! van Maarten van Rossem (nr 3, sept-nov 2020, pag. 66-72): 'Mallemolens': waarom windmolens het milieu schaden
- https://www.ewmagazine.nl/opinie/opinie/2020/10/windstroom-oogsten-ruzie-zaaien-216348w/

En er bestaan (naast de presentaties en artikelen van mijn hand die ik de raad al heb aangeleverd) ook diverse andere documenten over de gezondheidsschade en andere bijverschijnselen van windturbines:

- Documentaire uit 2015: http://www.debrom.nl/
- Waarschuwing van een kinderarts: https://youtu.be/Bc5Xw1vsAY8

Wil men dit niet horen en zien?

De 'hogesnelheid klimaat-trein' uit Parijs stoomt via Brussel onze kant op. Machinist Frans Timmermans scheurt in blinde ambitie keihard vooruit en ziet niet wat hij in deze grote vaart teweeg brengt. Dat beleid wordt niet bijgestuurd, het is log en megalomaan. De landelijke politiek lijkt ook nog steeds niet doordrongen van de ramp die deze dodenrit kan veroorzaken… Gelukkig zijn er n.a.v. een aantal radio en TV programma's inmiddels door enkele partijen 'tweede kamer vragen' gesteld over deze zogenaamd duurzame agenda en de gevolgen. Maar de trein raast nog steeds verder. Alarmsignalen en seinen worden genegeerd. Gelukkig verschijnen deze geluiden nu steeds vaker alarmerend in de media. Enkele voorbeelden:

- 'De hofbar': wethouders, gemeenten, datacentra en schade door windmolens
- 'Argos, VPRO, NPO radio1': schade voor gezondheid door LFg van windparken
- 'Zondag met Lubach': windmolens en datacentra: subsidie misplaatst

Burgers zijn ondertussen al jaren aan het ploeteren om klimaatproblemen in het klein op te lossen en anders met ons milieu om te gaan en beter met de natuur samen te werken.
Zij doen dit op eigen initiatief en worden niet ondersteund door de overheid. Zo ben ik, samen met mijn partner in onze tuin een voedselbos aan het aanleggen om biodiversiteit te stimuleren, samen te werken met de natuur en zuinig met water om te gaan.
Zie: https://ossschakeltdoor.nl/portretten/truus-schakelt-door/
Burgers en boeren die af willen zien van grootschaligheid en meer samen willen werken met de natuur, worden niet gesteund. Deze boeren die het anders en beter willen doen, worden zelfs nu nog steeds met misplaatste ingrepen van hogerhand belast. Ook krijgen zij moeizaam aansluiting bij en waardering van de grootwinkelbedrijven en voedingsindustrie. Boeren met dollartekens in hun ogen, die nog steeds groter en meer willen, zoals ook de windboeren in onze zogenaamde duurzame polder, worden wel door de overheid tegemoet gekomen. Dat gebeurt helaas nog steeds overal in Nederland en dus ook overduidelijk hier in onze gemeente Oss.

Laat ik het hier voorlopig maar even bij houden met een laatste noodkreet en oproep: Het kan anders, laten we samen een andere route kiezen. Niet de doodlopende route die we al veel te lang ingeslagen zijn: grootschaligheid, onbeperkte groei en verdienmodellen. Maar laten we kiezen voor kleinschaligheid, sociale verbanden, kringlopen en de menselijke maat. Dat is een werkelijk duurzame weg die voor iedereen een mooi uitzicht kan bieden.